

Autoreferat

1. Imię i Nazwisko:

Roland, Adam Dobrzeniecki - Łukasiewicz

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej:

- a) **2003r.** Doktor nauk humanistycznych w zakresie socjologii uzyskany na podstawie rozprawy doktorskiej: *Status społeczny grupy zawodowej w warunkach zmian społecznych (badania grupy zawodowej celników)*. Moskiewski Uniwersytet Humanistyczny,
- b) **1997r.** Magister socjologii – praca pt. *Skuteczna reklama telewizyjna*. Uniwersytet Szczeciński, Wydział Humanistyczny, Kierunek politologia i nauki społeczne.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu

- 01.10.2023 – obecnie** Kurator społeczny – Sąd Rejonowy w Wołominie, Wydział III Rodzinny
- 14.04.2020 – obecnie** **Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Wołominie** – Pracownik socjalny - w zakresie obowiązków prowadzenie Indywidualnych Programów Integracyjnych dla uchodźców oraz koordynacja rodzinnej pieczy zastępczej.
- 01.10.2013 – obecnie** **Akademia Humanistyczna Vistula** – Wykładowca na Wydziale Pedagogicznym,
- 01.02.2006 – obecnie** **Menedżerska Akademia Nauk Stosowanych w Warszawie** - Adiunkt na wydziale Nauk Społecznych i Administracji, Kierownik Katedry Pedagogiki
- 01.09.2006 – obecnie** **Zielonkowskie Forum Samorządowe**. Specjalista z zakresu projektów POKL
- 18.09.2010 – 30.09.2013** **Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej** – Wykładowca
- 01.09.2006-13.09.2009** **Pedagogium, Wyższa Szkoła Pedagogiki Resocjalizacyjnej w Warszawie** – Adiunkt
- 02.02.2005–30.06.2009** **Zachodniopomorska Szkoła Biznesu w Szczecinie** – Adiunkt
- 01.04.2005-01.07.2006** **Izba Celna w Warszawie Referat Kontroli Wewnętrznej i Audytu Wewnętrznego oraz Referat Karny Skarbowy** – Audytor

01/07/1997 – 30.03.2005 Izba Celna w Szczecinie Oddział Celny w Świnoujściu Referat
Karny Skarbowy – Kontroler celny

Dodatkowe kwalifikacje:

- Studia podyplomowe - doradca rodziny - UKSW dyplom - 2024
- Studia podyplomowe - pracownik socjalny – Kolegium Pracowników Służb Społecznych Czeladź/Uniwersytet Śląski, dyplom - 2023
- Terapeuta metody Feuersteina – Uprawnienia Terapeutyczne, międzynarodowe. Instrumental Certyfikat, dyplom Izrael - 2023
- Szkolenie – Wizyta studyjna, University College London (UCL) Lider w zarządzaniu uczelnią, 2019
- Studia Podyplomowe - przygotowanie pedagogiczne, dyplom - 2018
- Wychowawca kolonijny – certyfikat, Warszawa 2016
- Mediator sądowy (czynny) - certyfikat 2013
- E-learning na uczelni – certyfikat, Warszawa 2011
- Edukacja środowiskowa i praca socjalna – certyfikat, Warszawa 2011
- Kompetencje psychologiczne - certyfikat, Warszawa 2010
- Kurator Sądowy (czynny) – certyfikat, Warszawa 2010
- Psychografologia – certyfikat, Warszawa 2010

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust 1 pkt2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Osiągnięcie obejmuje 1 monografię naukową wydaną przez Państwowe Wydawnictwo Naukowe, które to wydawnictwo w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami prawa o szkolnictwie wyższym i nauce.

W postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne zgłaszam napisaną przeze mnie monografię pt. „Bezdomność i bezdomni w opinii społeczeństwa polskiego” opublikowaną w Państwowym Wydawnictwie Naukowym w 2023 r. Jestem jedynym autorem niniejszej publikacji. Monografia ta nie była wcześniej publikowana ani w całości, ani częściowo.

Państwowe Wydawnictwo Naukowe. Zgodnie z wykazem wydawnictw publikujących recenzowane monografie PWN reprezentuje poziom 1 – (80 pkt). Na podstawie art. 267 ust. 3

ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086)

Publikacja dotyczy problematyki bezdomności oraz osób bezdomnych, z perspektywy osób niebezdomnych.

Recenzenci monografii: Prof. zw. dr hab. Andrzej Bałandynowicz, Prof. SGH dr hab. Jolanta Gładys – Jakóbk.

4.2. Uzasadnienie wyboru tematu pracy

Problematyka wykluczenia społecznego, a w szczególności najbardziej skrajnego jej oblicza czyli bezdomności jest w centrum naukowych rozważań praktycznie od kilku dekad. Szczególne w zakresie badań dotyczących grupy osób bezdomnych jej charakterystyki, powodów znalezienia się w stanie bezdomności. Głównym celem badań i analiz było znalezienie sposobów na instytucjonalne i administracyjne radzenie sobie z problemem bezdomności, minimalizowanie skutków społecznych i osobowych bezdomności oraz rekomendacje dla instytucji wspierających osoby bezdomne. Mniejszym zainteresowaniem badaczy cieszyły się społeczne postawy wobec osób bezdomnych i bezdomności. W literaturze przedmiotu można oczywiście odnaleźć opracowania dotyczące postaw, a także stereotypów społecznych wobec bezdomnych i bezdomności ale są to jednak opracowania lokalne lub środowiskowe (patrz: Popławski P., *Obrazy bezdomnych i bezdomności. Instytucjonalizacja reakcji na problem społeczny*, „Polityka Społeczna” 2001, nr 1, a także: Nowakowska A., *Społeczne postrzeganie bezdomności. Zjawisko stereotypizacji [w:] Oblicza bezdomności*, red. M. Dębski, K. Stachura, Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2008. Brak jest natomiast kompleksowych badań i analizy postaw społecznych wobec przedmiotowego problemu w kontekście badań ogólnopolskich, które podejmowałyby problematykę wiedzy społeczeństwa na temat bezdomności, zdobywania informacji na temat tego problemu oraz czynników kształtujących postrzeganie osób bezdomnych i samej bezdomności.

Przedmiotowe badania i wskazane wyżej argumenty stały się katalizatorem próby naukowego ukazania postaw społecznych wobec, wciąż bardzo dużego, problemu bezdomności nie tylko w Polsce. Prócz szerokiego spektrum analiz statystycznych w swym zakresie metodycznym ujmuję aspekty budowania postaw przez media i informacje przez nie przekazywane.

Ostatecznie, o wyborze tematu pracy zdecydowało przeświadczenie, że w zakresie problematyki bezdomności bardzo ważne znaczenie ma nie tylko instytucjonalne wsparcie osób bezdomnych ale także, albo nawet przede wszystkim, społeczne nastawienie do osób w kryzysie bezdomności. Posiadana wiedza na temat tego problemu i powstające na jej

podstawie stereotypy w sposób znaczny mogą utrudnić nie tylko realizację programów dla osób w bezdomności, ale także działania reintegracyjne w społeczeństwie otwartym, co wyraźnie zostało podkreślone w rekomendacjach opracowania.

Codziennosc pokazuje, że bezdomność jest problemem wieloaspektowym i wielowymiarowym. Wciąż wmyka się ocenie statystycznej i jakościowej. Jednym ze sposobów poznania przestrzeni bezdomności jest prawidłowa diagnoza tego środowiska a krokiem ku temu jest zdecydowanie wiedza społeczna i społeczne nastawienie do tego problemu, czemu ma służyć wykonane badanie i jego analiza przedstawione w monografii. Przykładowo: Dowiedziono badaniami, że empatyczność i solidarność społeczna charakterystyczne dla państwa socjalnego wywierają znaczny wpływ na wsparcie społeczne.

Wskazane czynniki wskazują na zauważalne minimalizowanie problemu bezdomności w dyskursie instytucjonalnym i administracyjnym oraz nieskuteczne działania w zakresie readaptacji społecznej osób bezdomnych.

Cel naukowy rozprawy

Głównym celem prezentowanej pracy było pokazanie, jakie są społeczne postawy oraz wiedza na temat tej szczególnej i najbardziej skrajnej formy wykluczenia społecznego, oraz pokazanie, jak kształtuje się społeczna postawa wobec bezdomności i jaki wpływ na postawy społeczne mają elementy stygmatów, stereotypów i uprzedzeń. Założeniem publikacji było zarówno pokazanie tych elementów, jak i wskazanie rekomendacji do przyszłych działań w zakresie informacji i wiedzy na temat bezdomności kreowanych przez media codzienne, takie jak telewizja czy internet.

Struktura pracy

Praca podzielona jest na trzy główne elementy. Teoretyczna, część opracowania zawiera szeroki opis problematyki bezdomności jako problemu społecznego w Polsce. Opisana została kwestia wsparcia osób w spektrum bezdomności oraz prawne i instytucjonalne formy wsparcia osób w kryzysie bezdomności. Część teoretyczna zawiera także analizę powstawania postaw społecznych wobec wykluczenia społecznego oraz, istotna z punktu widzenia badania, radykalizacja postaw społecznych. Część teoretyczna zawiera także perspektywę dotyczącą problematyki bezdomności i postaw z uwzględnieniem doświadczeń i literatury międzynarodowej.

Część metodologiczna zawiera opis metod wykorzystanych w badaniu oraz uzasadnienie ich wyboru wraz z szerokim opisem metodologii badań własnych z wyszczególnieniem metody wywiadu ankietowego z oczywistych względów przyjmując także triangulację metod obserwacyjnych i analizy dokumentów.

Część trzecia pracy zawiera analizy statystyczne oparte o pozyskany materiał empiryczny. Uwzględnia ona przede wszystkim szeroko zakrojone badanie ankietowe. W przypadku wykonanej analizy pozyskanych danych każde z pytań zamieszczonych w ankiecie badawczej przedstawiono w formie tabeli liczości dla szerokiego zobrazowania zarówno grupy badanej, jak i samych wyników. W analizie zastosowano także korelacje wybranych zmiennych. Umożliwia to porównania wydających się ważnymi zmiennych metryczkowych ze szczegółowymi pytaniami ankiety.

Najważniejsze ustalenia i wnioski

Szeroki opis problematyki dotyczącej opinii społecznej i sondażu oraz podmiotów realizujących badania postaw podkreśla, że kontakt z przedstawicielami danej grupy z jednej strony redukuje negatywne postawy wobec niej, z drugiej zaś negatywne postawy wpływają na niechęć i prowadzą do społecznej izolacji grup, wobec których żywione są uprzedzenia. Dlatego badania sondażowe na temat uprzedzeń oparte są analizach mających na celu ocenę funkcjonowania polskiego społeczeństwa w dobie zwiększającej się różnorodności etnicznej, światopoglądowej i kulturowej.

Wnioskiem z opracowania jest wzmożenie edukacji społecznej w zakresie zjawiska bezdomności i osób bezdomnych mające, z założenia, zmienić obraz bezdomności. Przeprowadzone badanie skłania nie tylko do tego zakresu kształtowania jakości informacji o problemach społecznych edukowania bezdomnych, lecz wszystkich problemów dotyczących marginalizacji i wykluczenia, gdyż wobec każdego ze współczesnych problemów społecznych najbardziej negatywne jest postrzeganie bezdomności i osób w kryzysie bezdomności przez społeczeństwo, które uważa, iż wykluczenie, wyuczona bezradność, „wyuczone cwaniactwo” to przede wszystkim problem i wina osób bezdomnych, wykluczonych i zmarginalizowanych, a społeczeństwo powinno się od nich odżegnywać.

Najlepszą tego egzemplifikacją jest pytanie, zawarte w arkuszu wywiadu, dotyczące penalizacji bezdomności (włóczęgostwa), w którym badani dopuszczają takie działanie instytucjonalne. Istotnym, jeśli nie najistotniejszym, elementem pracy jest wskazanie wpływu mediów na kształtowanie postaw i opinii. Dla dużej części społeczeństwa wiedza na temat problemów społecznych występujących na ulicach tego samego miasta jest zapośredniczona bardzo często przez zniekształcony przekaz medialny płynący z telewizji, internetu, mediów społecznościowych – tym bardziej że dzisiaj media społecznościowe na całym świecie mają dominującą pozycję nie tylko opiniotwórczą, ale także cenzurują treści zgodnie ze swoją polityką. Mocno podkreślony w opracowaniu jest także zakres funkcjonowania w relacjach społecznych plotki, czyli z socjologicznego punktu widzenia, elementu informacji często

traktowanej jako wiedza. Jest to ta część społecznej interakcji, która w sposób niewymuszony, nieformalny niesie ze sobą największy ciężar odpowiedzialności za budowanie postaw i opinii.

Badania jednoznacznie wskazały, iż wiedza społeczeństwa z zakresu bezdomności jest bardzo uboga, a postawy wobec osób uosabiających pojęcie bezdomności – zwykle negatywne. Informacje na temat osób bezdomnych przeważające w opinii społecznej mają charakter przypadkowy, kształtowany na podstawie niepotwierdzonych doniesień. Można także zauważyć pewne lekceważenie problemu. Jest to niezależne od miejsca zamieszkania, wykształcenia czy też wyodrębnionej bardzo wyraźnie religijności. Społeczeństwo ze względu na prawie całkowity brak kontaktów z przestrzenią bezdomną – pomijam sytuację napotkania kogoś, kto w pojęciu „domnego” może być bezdomny – konotuje informacje o świecie bezdomnych, opierając je na funkcjonującym stereotypie.

Stereotyp „odszukany” w badaniu przedstawia bezdomność łączoną wprost z nieprzyjemnym zapachem, brudem, alkoholem, w mniejszym stopniu – z przestępstwami. To, co dało się także zauważyć w badaniu, to swoistego rodzaju otoczka bezdomności jako świadomego wyboru lub przynajmniej winy osoby bezdomnej za swój stan. Gros osób jest przekonanych, że bezdomni ponoszą całkowitą odpowiedzialność za sytuację, w której się znaleźli i w związku z tym nie należą im się ani współczucie, ani pomoc, a większość z nas widząc osobę bezdomną, czuje niechęć, odrazę, obrzydzenie, czasem też wyrażamy potępienie czy okazujemy pogardę.

Na bezdomność patrzymy przez pryzmat obrazów zewnętrznych, wyglądu, zachowania, przestrzeni przebywania. Postrzegamy margines społeczny ludzi naznaczonych, którzy w naszym pojmowaniu uosabiają bezradność, dewiację, ale także konkretne zagrożenie dla stabilności systemu społecznego i wpływają na dysfunkcyjność systemu. W wynikach badań można zauważyć pewną skłonność do wiązania bezdomności z całą gamą negatywnych zachowań, ocenianych nagannie zarówno z punktu widzenia moralności, jak i uznanych przez badanych jako niebezpieczne społecznie. Przyczyny bezdomności – z punktu widzenia opinii społecznej – skłaniają do konstatacji, że są wynikiem niewłaściwych cech osobowości, działań autodestrukcyjnych bezdomnych. Sporo respondentów zna problem bezdomności, nie przekłada się to jednak w żadnym stopniu na działanie, chociażby w zakresie myślenia o tej kwestii. Można odnieść wrażenie, że dzisiaj myślenie o godności człowieka, człowieczeństwie, solidarności i humanitaryzmie zarezerwowane jest dla teoretyków czy społeczników i wolontariuszy.

Jako społeczeństwo niewiele wiemy na temat tej formy wykluczenia. Sytuację komplikuje to, że nie mamy poczucia konieczności poszerzenia wiedzy na ten temat i nie dotyczy to jedynie bezdomności, ale wielu innych problemów społecznych. Ponadto mamy, jako społeczeństwo tendencję do lekceważenia tego zagadnienia, zrzucając odpowiedzialność za ten stan rzeczy na samych bezdomnych, czasy przemian lub system. W ten sposób niejako otrzepujemy ręce, mówiąc, że ten problem, jeśli w ogóle istnieje, to nie nasza sprawa.

Badania jednoznacznie pokazują, że z równouprawnieniem wobec tego środowiska nie jest dobrze w opinii „domnych”. Badani wprost wskazywali konieczność powrotu do penalizacji bezdomności. Ponadto jako społeczeństwo władające instytucjami powinniśmy mieć wpływ na powstanie instytucji pełnomocnika rządu do spraw przeciwdziałania bezdomności, która wsłuchiwałaby się w problemy ludzi, likwidowałaby bariery i przeciwdziałała utracie domu.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Główne zainteresowania naukowo badawcze oscylują wokół problematyki wykluczenia i jego skrajnej postaci jaka jest bezdomność. W ramach tego obszaru podejmowałem i podejmuję badania, poniżej niektóre z publikacji pobadawczych. Szerszy obraz publikacji zawarty jest w dokumencie dorobek naukowy:

1. *Bezdomność byłych pracowników przedsiębiorstw gospodarki morskiej.* Opublikowane w *Families of seamen in the period of political changes and today – homelessness issues*, Brill Publishers Netherlands 2023.
2. Szerokie opracowanie na podstawie badań ilościowych i jakościowych dotyczące środowiska osób bezdomnych wraz z autorską definicją bezdomności o charakterze transgranicznym „*Poławiacze pereł*” czyli *bezdomność i eurobezdomność w nowych warunkach społeczno-ekonomicznych*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Warszawie, 2016
3. *Bezdomność i bezdomność emigrantów w Europie szczególnie po 2004 roku.* Z uwypukleniem teorii nie-miejsc Marca Auge. Publikowałem z tego zakresu zarówno w Polsce jak i za granicą, między innymi *Bezdomność emigranta w koncepcji innego-obcego*, Uniwersytet Humanistyczny, Riwne 2014 a także *Dom w świadomości i dążeniach emigranta, wprowadzenie do zagadnień nie-miejsc* Biuletyn Humanistyczny Ukraina 2013, oraz *Nie – miejsca bezdomnych emigrantów* [w:] *Współczesne polskie migracje strategię – skutki społeczne – reakcja państwa* (red.) M. Lesińska, M. Okólski wydawnictwo UW.

4. Aktywizacja i reintegracja społeczna osób bezdomnych. Badania w tym zakresie zaowocowały publikacjami *Praca jako element reintegracji społecznej*, Wyższa Szkoła Menedżerska w Warszawie 2016. A także zawierające element rezylencji rodzin ubogich i bezdomnych w pracach *Niepełnosprawność w rodzinie –kontekst wykluczenia społecznego* [w:] *Niepełnosprawność w rodzinie –wybrane problemy* M. Dudek, M. Murat, A. Słodicka (red.) Warszawa 2012.

Zainteresowania badawcze i metodologiczne realizowałem także podczas organizacji badań w projektach grantowanych między innymi w ramach badań na potrzeby projektu grantowego pt. *Kondycja psychiczna społeczeństwa polskiego a samobójstwa*. NCN nr 5156/B/P01/2011/40 Opracowywałem analizy statystyczne do rozdziałów obejmujących problematykę bezrobocia i procesów migracyjnych oraz samobójstw i migracji – *Emigracja zarobkowa a samobójstwa oraz bezrobocie a samobójstwa*.

Także w granie Fundacji Stefana Batorego w ramach projektu pt. *Monitoring egzekwowania praw pasażerów lotniczych w Polsce*, nr EOG E1/532. Przygotowywałem założenia do badań społecznych w obszarze egzekwowania praw pasażerów w Polsce. Weryfikowałem narzędzia badawcze – ankiety i wywiadu- wobec założeń i celu badań oraz ich poprawności metodologicznej. Przeprowadzałem także ocenę metodologiczną uzyskanych danych.

Współpraca z czasopismami naukowymi

Realizując założenia dydaktyczne i naukowe współpracuję z kilkoma wydawnictwami uczelnianymi. Na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim jestem między innymi anglojęzycznym. Na Uniwersytecie Szczecińskim jestem recenzentem w periodyku *Studia Maritima*, także anglojęzycznym. Na Uniwersytecie Ignatianum w Krakowie jestem recenzentem anglojęzycznym W ramach współpracy z rodzimym wydawnictwem uczelnianym byłem redaktorem czasopisma *Studia Społeczne*, oraz *Nauka Gospodarka Społeczeństwo WSM* oraz sekretarzem pism. Prowadziłem także pismo studenckie *Forum Studenckie WSM*, w którym publikują głównie studenci mający możliwość pokazania swoich umiejętności naukowych i badawczych.

Członkostwo w organizacjach

1. *Educare* Towarzystwo naukowe przy Akademii Humanistycznej w Pułtusku– członek założyciel.
2. *BarkaUK* – współpraca w ramach badań naukowych w środowisku emigracji polskiej.
3. *Barka Poznań* – współpraca w ramach wymiany doświadczeń badawczych.

4. Pomorskie Centrum na Rzecz Wychodzenia z Bezdomności współpraca w ramach badań naukowych w środowisku bezdomnych.
5. Ośrodek Fundacji św. Brata Alberta w Rzeszowie. Współpraca w ramach badań naukowych w środowisku bezdomnych.
6. Ośrodek Fundacji św. Brata Alberta w Świnoujściu. Współpraca w ramach badań naukowych w środowisku bezdomnych.
7. Stowarzyszenie Samorządowe w Zielonce. Działania w ramach projektów partycypacji społecznej w programie Kapitał Ludzki.
8. Przystanek PaT. Działania w ramach autorskiego warsztatu „komiks resocjalizacyjny”. Projekt Komendy Głównej Policji.
9. Stowarzyszenie Ewangelicznej Pomocy Więźniom „Bractwo Więzienne”. Członkostwo i udział w projekcie międzynarodowym resocjalizacja przez ewangelizację. Warszawa (realizacja badań - bezdomni więźniowie).
10. Światowa Rada Badań nad Polonią – członek zwyczajny – Współorganizator corocznego zjazdu Rady oraz Członek Rady naukowej konferencji ŚRBnP
11. Stowarzyszenie „Otwarte Drzwi” realizacja projektów badawczych, współpraca merytoryczna nad programami reintegracyjnymi.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

W ramach pracy dydaktycznej realizowałem wykłady i ćwiczenia z takich przedmiotów jak: socjologia, wprowadzenie do socjologii, antropologia kultury, statystyka dla pedagogów, socjologia pracy, metodologia badań społecznych, doradztwo zawodowe (kurs fakultatywny autorski), psychologia i psychologia pracy, socjologia kryminalistyczna, socjologia rodziny, socjolingwistyka i wiele innych z obszaru nauk społecznych. Zajęcia te prowadziłem na uczelniach, z którymi współpracowałem i współpracuję do dziś, między innymi: Akademią Humanistyczną w Pułtuskach, obecnie w konsorcjum AFiB Vistula, Zachodniopomorską Szkołą Biznesu, Wyższą Szkołą Pedagogiki Resocjalizacyjnej „Pedagogium” w Warszawie, Akademią Pedagogiki Resocjalizacyjnej w Warszawie oraz Menedżerską Akademią Nauk Stosowanych w Warszawie, która jest moją macierzystą uczelnią.

Opracowałem też autorski cykl wykładów dla nauczycielskich studiów podyplomowych z zakresu audytu pracy wdrażając w nich własne doświadczenia audytora wewnętrznego uzyskane podczas pracy w Izbie Celnej w Warszawie w Wydziale Kontroli Wewnętrznej.

Od początku działalności akademickiej prowadzę Naukowe Koła Studenckie. Pierwsze Koło Aktywnej Resocjalizacji utworzyłem w „Pedagogium” obecnej wyższej

Szkole Nauk Społecznych. Koło działało na polu współpracy z podmiotami realizującymi politykę resocjalizacyjną dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Koło realizowało projekty teatralne w ramach projektu Komendy Głównej Policji „Profilaktyka a Ty”. Ponadto realizowaliśmy szereg projektów badawczych także eksperymentów społecznych, których rezultatem były organizacja i wystąpienia na konferencjach naukowych (KUL – konferencja pt. *Czy istnieje kryzys młodego pokolenia? Problemy - metody – perspektywy*, gdzie pełniłem także rolę moderatora), a także indywidualne prace dyplomowe i artykuły. Koło współpracowało z ośrodkiem resocjalizacyjnym dla młodzieży w Falenicy realizując samodzielne projekty resocjalizacyjne i reintegracyjne społecznie. W ramach pracy dydaktycznej w Pedagogium realizowałem wraz z Kołem Naukowym projekt PaT (Profilaktyka a Teatr a obecnie Profilaktyka a Ty). Projekt realizowany przez Komendę Główną Policji odnosi się do kwestii uzależnień młodzieży i adresowany jest głównie do młodzieży gimnazjalnej. w ramach niego studenci z Koła mogli poznać nie tylko tajniki teatru ale także pogłębić wiedzę z zakresu uzależnień a także prowadzić badania w środowisku uczestników corocznych zlotów PaT.

Obecnie prowadzę Socjologiczne Koło Naukowe w Menedżerskiej Akademii Nauk Stosowanych w Warszawie. Koło prowadzi działania w zakresie aktywizacji środowiska akademickiego a także środowiska lokalnego. Studenci Koła współorganizują między innymi Święto Floriańskie na Pradze Noc Muzeów a także realizują działania o charakterze wolontarystycznym a także współpracę ze środowiskiem lokalnym na Pradze Północ w świetlicach środowiskowych, Caritas itp. Studenci zrzeszeni w kole realizują także autorskie badania (jako przygotowanie do prac magisterskich) oraz publikują swoje prace w wydawnictwie naukowym uczelni. Swoje pasje badawcze staram się także zaszczepić studentom w ramach prac koła, które realizuje obecnie badanie pt. *Jakość współczesnego życia*.

Działalność Studentów Koła Naukowego owocuje także ich uczestnictwem w konferencjach ogólnopolskich i międzynarodowych. Wspomniane pasje naukowe i metodologiczne „przelewam” na swoich studentów także w ramach realizowanych seminariów dyplomowych. Kilukrotnie prace studentów realizowane pod moim kierownictwem otrzymało pierwsze nagrody i wyróżnienia w ogólnouczelnianym konkursie na najlepszą pracę dyplomową.

Działalność organizacyjna

W swojej macierzystej uczelni wprowadzałem, w ramach prac specjalnego zespołu, Krajowe Ramy Kwalifikacji. Współtworzyłem także zasady oceny akademickiej dydaktyków MANS. Jestem członkiem Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Warszawie. Obecnie piastuje stanowisko Kierownika Katedry Pedagogiki. w roku 2017 otrzymałem medal Komisji Edukacji Narodowej.

Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo badawczych

Moja aktywność naukowa i badawcza w zakresie wykluczenia społecznego, marginalizacji i procesów migracyjnych rozpoczęła się wraz z podjęciem prac nad dysertacją doktorską oraz pracą zawodową realizowaną w Urzędzie Celnym w Szczecinie w oddziale Świnoujście. Tam podjąłem pierwsze obserwacje oraz badania procesów migracyjnych o podłożu ekonomicznym z uwzględnieniem problemu bezdomności. Tam także miałem możliwość przeprowadzać obserwacje i badania rezyliencji osób w kryzysie bezdomności. Wówczas realizowałem pierwsze wywiady z osobami korzystającymi z różnic cenowych pomiędzy Polską a Niemcami i szmuglujących alkohol i papierosy przez granicę. Miałem możliwość obserwowania prawdziwych tragedii ludzi i całych rodzin ubogich, dla których przemyt był jedynym środkiem utrzymania. Środowisko badawcze poszerzone zostało o obserwacje zachowań społecznych wobec osób bezdomnych. Poczynione pierwsze obserwacje zaowocowały szeregiem publikacji dotyczących problemu bezdomności migracji i specyficznych środowisk (enklaw) tworzonych przez osoby bezdomne.

Inne zainteresowania oraz kierunki aktywności

Jako aktywny plastyk zajmuję się głównie ikonografią, malarstwem oraz rzeźbą. W dotychczasowym działaniu na tym polu realizowałem wiele plenerów i wystaw plastycznych. Uczestniczę także w działaniach artystycznych o tematyce związanej z wykluczeniem społecznym oraz resocjalizacją, procesami reintegracji i włączania do społeczeństwa. Jako osoba zaangażowana w realizację badań w środowiskach marginalizowanych częstokroć skupiam w projektach plastycznych osoby w procesie reintegracji posiadające na przykład kontrakty integracyjne. Są to zarówno byli więźniowie, osoby uzależnione od narkotyków, alkoholu i osoby w kryzysie bezdomności a także ubogich rodzin i rodzin zastępczych.

Będąc członkiem stowarzyszenia samorządowego wspieram, jako doradca, lokalne spółdzielnie socjalne oraz działania osób wchodzących na rynek pracy. W pracach tych wykorzystuję doświadczenie i wiedzę na temat wykluczenia społecznego oraz form reintegracji społecznej.

Traktując sztukę jako formę odreagowania codzienności a także możliwość ekspresji uczuć widzę ją także jako narzędzie służące wyjściu z marginesu społecznego. Współpracując

przez lata ze środowiskiem bezdomnych artystów zauważyłem, iż sztuka realizowana niejednokrotnie na płaszczyźnie religijnej jest doskonałym działaniem umożliwiającym nie tylko wyjście z nałogu ale także pełną reintegrację społeczną. Wynikiem tego było prowadzone przez lata wraz z nieżyjącym już Kazimierzem Pawłowskim projekt ewangelizacji przez sztukę, który miał na celu wskazanie narzędzia pomocnego w powrocie do społeczeństwa osobom wykluczonym.